

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122205386
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4122205386.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, IČO: 47 232 480, so sídlom: Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E., zastúpený procesným opatrovníkom: Obec D. E., so sídlom F. XXX/X, D. E., IČO: 00 308 595, o zaplatenie 202,60 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 22. novembra 2023 pod č.k. 12C/49/2022-82, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 202,60 eura, úhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eura, a to všetko do troch dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Druhým výrokom priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 177 ods. 2, § 219 ods. 3, § 255 ods. 1 CSP, § 4 ods. 1, § 6 ods. 1, § 7 ods. 1, § 10 ods. 2, 3, 5 zákona č. 340/2012 Z.z., § 488, § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

1.2. Uviedol, že žalobca sa žalobou doručitou súdu dňa 19.05.2022 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 202,60 eura s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania, čo odôvodnil tým, že žalovaný nezaplatil úhradu za služby poskytované žalobcom za obdobie od 01.04.2015 do 31.07.2018 vo výške 202,60 eura (185,60 eura titulom istiny a pokutu vo výške 17 eur). Dňa 25.05.2022 vydal platobný rozkaz pod č.k. 12C/49/2022-11, ktorý sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk.

1.3. V súlade s ustanoveniami § 297 a § 219 ods. 3 CSP vyhlásil dňa 22.11.2023 v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 19.10.2023. Mal za to, že pre verejné vyhlásenie rozsudku bez nariadenia pojednávania boli v prejednávanej veci splnené podmienky.

1.4. Konštatoval, že žalobca je verejnoprávna inštitúcia a žalovaný je platiteľom úhrady za služby verejnosti. Žalovaný mal platiť mesačne platbu 4,64 eura, dlžná čiastka 185,60 eura je za obdobie od 01.04.2015 do 31.07.2018 /40 neuhradených mesačných predpisov x 4,64 eura/, z tejto sumy neuhradil žiadnu sumu, ani po výzve zo dňa 03.11.2021. Žalobca si žalobou uplatňoval sumu 202,60 eura, ktorá pozostáva z istiny vo výške 185,60 eura a pokuty vo výške 17 eur, ako aj zaplatené poštovné sadzby vo výške 1,85 eura. Zistil, že žalovaný je od 09.05.2022 hospitalizovaný v Hospici - dom pokoja a zmiernu u C. v G., podľa vyjadrenia zariadenia nekomunikuje, má pasívnu polohu, jeho zdravotný stav je stabilizovaný, mierne progreduje. Nemá spôsobilosť samostatne konať pred súdom a v konaní ho zastupuje procesný opatrovník - obec D. E..

1.5. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba bola v celom rozsahu podaná dôvodne, pretože žalobca je verejnoprávna inštitúcia a je aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby, žalovaný je povinný platiť úhradu za poskytované služby podľa § 3 písmeno a/ zákona 340/2012

Z.z., podľa § 6 ods. 1 zákona 340/2012 Z.z. vo výške 4,64 eura mesačne. Kontrolou žalobca zistil, že žalovaný nezaplatil úhradu v zmysle zákona ku dňu 31.07.2018 vo výške 185,60 eura. Žalovaného s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 citovaného zákona vyzval na zaplatenie dlžnej sumy, ale k úhrade žiadnej sumy nedošlo. Žalobca si uplatnil nárok na pokutu vo výške 17 eur s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 3 citovaného zákona. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, zákonné ustanovenia a listinné dôkazy predložené žalobcom - výzva na zaplatenie nedoplatku za služby verejnosti poskytované žalobcom zo dňa 03.11.2021, rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 202,60 eura /istina vo výške 185,60 eura + pokuta vo výške 17 eur/ a zaplatené poštovné sadzby vo výške 1,85 eura spojené s vymáhaním pohľadávky. Stotožnil sa s vyjadrením žalobcu v tom zmysle, že úhrady za služby verejnosti poskytované RTVS žalovaný neplatí na základe zmluvného vzťahu so žalobcom, táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 340/2012 Z.z. o úhradách za služby verejnosti poskytované RTVS a nie zo spotrebiteľskej či inej zmluvy. Úhradu sú platitelia povinní platiť bez ohľadu na to, či služby žalobcu využívajú alebo nie, nejedná sa o zmluvný vzťah. Koncesionársky poplatok je považovaný za osobitný príspevok na finančné zabezpečenie plnenia zákonom stanovených povinností a úloh žalobcu ohľadom poskytovania verejnej služby. Koncesionárske poplatky nie sú platbou za ponuku programov ani za ich užívanie, t.j. sledovanie určitých programov, ale platbou, ktorá sa vzťahuje na každého, kto je odberateľom elektriny. Fyzická osoba i právnická osoba teda platí za vysielanie formou koncesionárskych poplatkov. Prostredníctvom koncesionárskych poplatkov fyzická osoba (resp. právnická osoba) financuje verejnú službu, ktorá mu je poskytovaná ako občanovi (nie v pozícii spotrebiteľa).

1.6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mal plný úspech, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane a v konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP.

2.1. Žalovaný prostredníctvom procesného opatrovníka podal v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a žalobu zamietol. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Súd v rozsudku uviedol ustanovenia zákona upravujúce konanie vo veci bez nariadenia pojednávania. Neodôvodnil však, na základe čoho považoval nárok žalobcu za nesporný, keď nevyzval žalovaného ani jeho procesného opatrovníka na vyjadrenie sa k podanej žalobe. Procesnému opatrovníkovi boli počas celého konania doručené len 2 listiny, rozhodnutie o ustanovení za procesného opatrovníka a rozsudok. Týmto postupom mu súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019 a rozsudok ESLP vo veci Ashigdane proti Spojenému kráľovstvu z 28.05.1985.

2.2. Mal za to, že v danom prípade ide de facto o „kontumačný rozsudok“ vydaný v neprospech žalovaného (§ 273 CSP) vo fáze pred pojednávaním vo veci samej, resp. bez nariadenia pojednávania, bez možnosti vyjadriť sa, resp. vznášať námietky a tento nesprávny procesný postup sa prejavil vydaním rozsudku, v dôsledku ktorého žalovaná strana ďalej nemôže uskutočňovať jej patriace procesné práva, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Z rozsudku je zrejmé, že ide o čisto formalistický výklad ustanovení § 177 ods. 2 a 219 ods. 3 CSP a tento nie je žiaduci. Z judikatúry ÚS SR tiež vyplýva, že ani v prípade, ak sú kumulatívne splnené všetky formálne zákonné predpoklady, súd nemusí vydať rozsudok - ak by jeho vydanie bolo zjavne nespravodlivé. Súd však vydal rozsudok napriek tomu, že žalovaný ani procesný opatrovník sa k žalobe nevyjadril, pritom žaloba nebola procesnému opatrovníkovi doručená a teda nemohol uplatniť práva mu patriace. Žalovaný sa sám ani len nedokáže vyjadriť a hájiť svoje práva. Práve z toho dôvodu mu bol ustanovený procesný opatrovník. Ustanovenie procesného opatrovníka a následné rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania, resp. možnosti vyjadrenia k žalobe stráca zmysel.

2.3. Ďalej uviedol, že žalobca si uplatňuje svoj nárok za poskytovanie služieb verejnosti za obdobie od 01.04.2015 do 31.07.2018 a žalobu podal dňa 19.05.2022. Nárok žalobcu sa teda premlčal uplynutím dňa 01.08.2021. Vzhľadom na to a na skutočnosť, že prvý úkon, ktorý žalovanému zastúpenému

procesným opatrovníkom patrí je až odvolanie proti rozsudku, vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu v celom rozsahu.

3. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý k námietke premlčania v odvolacom konaní poukázal na ustanovenia § 149 CSP, § 152 a § 153 ods. 1 CSP. Z tvrdení žalovaného ohľadom námietky premlčania mal za to, že nespĺňajú podmienky pre uplatnenie novôt v odvolacom konaní. Vzhľadom k tomu považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku I. a II. potvrdil.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 19.05.2022 domáhal vydania platobného rozkazu. Žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie 202,60 eura s príslušenstvom titulom nezaplatenia úhrady za služby poskytované žalobcom v období od 01.04.2015 do 31.07.2018. Dňa 25.05.2022 súd vydal platobný rozkaz pod č.k. 12C/49/2022-11, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť. Po zistení, že žalovaný je práceneschopný a nachádza sa v ťažkom zdravotnom stave v kóme v Hospici – dom pokoja a zmiernosti u C., zisťoval u detí žalovaného, či súhlasia s tým, aby boli v konaní ustanovenie žalovanému za procesného opatrovníka. Jeden zo synov s ustanovením nesúhlasil a ostatné deti sa na výzvu súdu nevyjadrili. Uznesením zo dňa 10.08.2023 pod č.k. 12C/49/2022-60, právoplatným dňa 30.08.2023 súd prvej inštancie ustanovil obec D. E. za procesného opatrovníka žalovaného v predmetnom konaní. Následne oznámil miesto a čas konania verejného vyhlásenia rozsudku na úradnú tabuľu súdu (vyvesené a zverejnené dňa 12.09.2023 a zvesené 28.09.2023) a webovú stránku súdu. Zároveň na webovú stránku súdu a úradnú tabuľu súdu zverejnil oznámenie o podanej žalobe. Prípisom zo dňa 16.10.2023 vyzval žalobcu na oznámenie, či trvá na podanej žalobe s poukazom na ustanovenie § 54a OZ. Na výzvu súdu žalobca vo vyjadrení zo dňa 18.10.2023 uviedol, že jeho nárok nevyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a žalobca nie je dodávateľom v zmysle § 52 ods. 3 OZ. Je preto vylúčená aplikácia ustanovenia § 54a OZ. Pri absencii vzniesenia námietky premlčania nemá súd v danom prípade ex offio skúmať, či premlčané právo je alebo nie je možné vymáhať. Súd prvej inštancie oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 22.11.2023 na úradnú tabuľu súdu a webovú stránku súdu a tiež zverejnil oznámenie o podanej žalobe (vyvesené a zverejnené dňa 19.10.2023 a zvesené dňa 06.11.2023). Následne rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorý je z dôvodu podaného odvolania predmetom skúmania odvolacím súdom.

8.1. Obsah práva na spravodlivý proces (right to a fair trial) je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vypořádanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia).

8.2. Porušenie ktoréhokoľvek z týchto čiastkových práv strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Ústavnoprávna doktrína považuje

právo na spravodlivý proces za tzv. výsledkové právo. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na prípadné ďalšie pochybenia, otázka zvrátenia alebo nápravy nesprávneho postupu v ďalšom priebehu konania, následky pochybenia na kvalitu konania ako celku atď.).

9. Podľa § 69 CSP, súd ustanoví procesného opatrovníka fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu. Rovnako postupuje, ak zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný.

10. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

11. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

12. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

13.1. Označenie procesný opatrovník vyjadruje jeho funkciu v civilnom procese a naznačuje účel, na ktorý má byť v konaní ustanovený, vychádzajúc z latinskej terminológie *procedere*, *procesus*. Nedostatok procesnej spôsobilosti v plnom rozsahu súd odstraňuje postupom podľa § 68 a § 69 CSP, keď za takúto stranu koná zákonný zástupca alebo procesný opatrovník. V súdnom konaní môže byť ustanovený za opatrovníka fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu alebo ak zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný, obec (§ 69 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP). Ide o prípady, kedy nie je možné za opatrovníka ustanoviť blízku osobu alebo inú osobu z rodinného prostredia, ktorá je spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu, u ktorej je predpoklad, že bude konať v súlade so záujmami zastupovanej osoby a s ustanovením súhlasí. V takom prípade je teda za opatrovníka ustanovená obec, v ktorej mala strana poslednú adresu trvalého pobytu.

13.2. Súd prvej inštancie v predmetnom konaní ustanovil žalovanému za procesného opatrovníka, s poukazom na jeho diagnózu, Obec D. E.. Úlohou procesného opatrovníka je vykonávať za zastúpenú osobu tie úkony voči súdu, na ktoré zastúpená osoba nemá dostatočnú spôsobilosť a to tak, aby vykonané úkony boli v záujme zastúpenej osoby.

13.3. Procesný opatrovník je oprávnený vykonávať procesné úkony, a to len voči súdu. Nie je oprávnený na (hmotnoprávne) úkony robené mimo súdneho konania, či už voči ostatným účastníkom alebo tretím osobám. Nie je oprávnený konať za osobu ním zastúpenú v plnom rozsahu, najmä nie je oprávnený za zastúpeného uzatvárať dohody a zmluvy o nadobúdaní alebo scudzovaní majetku a ani preberať na zastúpeného záväzky. Takto ustanovený zástupca totiž nemá postavenie zákonného zástupcu podľa Občianskeho zákonníka (pozri rozsudok NS SR zo dňa 31.01.2011, sp.zn. 5Sžo/92/2010).

13.4. Ustanovením opatrovníka pre súdne konanie má byť zabezpečená ochrana procesných práv a povinností osoby, o ktorej spôsobilosti na právne úkony sa rozhoduje, pritom tento opatrovník môže vykonávať len procesné úkony, a to len voči súdu, nie je teda oprávnený na hmotnoprávne úkony robené mimo súdneho konania, či už voči ostatným účastníkom alebo tretím osobám. (rozsudok NS SR, sp. zn. 5Sžo 92/2010).

14. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie žalovanému správne ustanovil procesného opatrovníka, tento bol zároveň oprávnený vykonávať všetky procesné úkony za zastúpeného. Procesnému opatrovníkovi bolo doručené uznesenie o jeho ustanovení a potom až rozsudok súdu. Súd prvej inštancie však procesnému opatrovníkovi nedoručil žalobu, ku ktorej sa následne tento nemal možnosť vyjadriť. Jeho prvým procesným úkonom v konaní bolo až podanie odvolania v mene žalovaného. Preto ani nemal reálnu možnosť uplatniť námietku premlčania skôr ako v odvolacom konaní, jej včasné vznesenie mu bolo súdom prvej inštancie znemožnené. S poukazom na túto skutočnosť je možné chápať ním uplatnený prostriedok procesnej obrany ako uplatnený včas, keďže ho ani nebolo možné uplatniť skôr. Z toho dôvodu sa nemožno stotožniť s tvrdením žalobcu o nesplnení podmienok pre uplatnenie novôt v odvolacom konaní, pretože odvolateľovi nemožno ich neuplatnenie v konaní pred prvoinštančným

súdom klásť za vinu. Súd prvej inštancie tak svojim postupom a konaním znemožnil strane konania – žalovanému, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15.1. K vznesenej námietke premlčania odvolací súd ďalej uvádza, že na to, aby premlčanie malo hmotnoprávne účinky, zákon v § 100 ods. 1 OZ určuje dve kumulatívne podmienky, ktorými sú márne uplynutie premlčacej doby a námietka premlčania vznesená dlžníkom na súde. Márne uplynutie premlčacej doby ako objektívna právna skutočnosť má za následok premlčanie práva, o ktoré ide. Za premlčané sa považuje právo, ktoré sa nevykonalo v dobe ustanovenej zákonom. Premlčanie samo osebe ešte nespôsobuje zánik práva (pohľadávky), ale bráni len jeho vymáhateľnosti. Ide o subjektívne právo dlžníka vzniesť po uplynutí premlčacej doby (§ 101 až 110 OZ) na súde námietku proti uplatneniu práva (tzv. námietka premlčania). Pokiaľ túto námietku dlžník použije, súd nemôže premlčané právo (pohľadávku) priznať. Súd nie je oprávnený z úradnej moci (ex offio) skúmať, či uplatnené právo je premlčané, ak túto námietku dlžník nevzniesol.

15.2. Dlžník môže námietku premlčania uplatniť len v súvislosti s vymáhaním pohľadávky v rámci súdneho konania, a to najneskôr do vydania konečného rozhodnutia, ktorým sa príslušná pohľadávka prisudzuje. Námietka premlčania môže byť uplatnená aj pri podaní riadneho opravného prostriedku. Námietku premlčania možno vzniesť kedykoľvek počas konania až do jeho právoplatného skončenia, teda aj v odvolacom konaní, pričom námietku premlčania uplatnenú až v odvolacom konaní nemožno považovať za novú skutočnosť, lebo nemá charakter skutkového tvrdenia, ale ide o námietku, ktorá má hmotnoprávne dôsledky prejavujúce sa v tom, že ak bola vznesená dôvodne, došlo k zániku nároku, t.j. subjektívne právo prestalo byť vznesením námietky premlčania vynútiteľné. Pri posudzovaní dôvodnosti námietky premlčania vznesenej až v odvolacom konaní však nemožno prihliadať na nové skutočnosti a dôkazy, ktoré nemožno v odvolacom konaní prípustne uplatniť s ohľadom na zásadu „neúplnej apelácie“.

15.3. Právo dlžníka vzniesť námietku premlčania žiadny hmotnoprávny ani procesný predpis nekonzentruje do určitého štádia konania. Z povahy námietky premlčania danej hmotnoprávnou úpravou (§ 100 ods. 1 OZ) vyplýva, že ju možno uplatniť kedykoľvek v priebehu konania až do právoplatnosti rozhodnutia o veci, teda aj v rámci odvolacieho konania.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom sa bude zaoberať vecou v naznačenom smere, ustanovenému procesnému opatrovníkovi doručí žalobu, keďže tá mu doposiaľ nebola doručená, následne posúdi tvrdenia strán konania a opätovne rozhodne vo veci, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Svoje rozhodnutie zároveň náležite, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP odôvodní a tiež rozhodne o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).